

ТРИБУНА

ПОЛІТИЧНА ПАРТІЯ

**ДОРОЖНЯ КАРТА
ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ**

ТРИБУНА

КИЇВ - 2016

ЗМІСТ

ЗМІСТ	2
<i>ВСТУП</i>	3
ЧАСТИНА ПЕРША. ЕКОЛОГІЯ ДУШІ У ВИМІРІ УКРАЇНОЦЕНТРИЗМУ.	5
1. Незалежність і соборність України.....	5
2. Політична та духовна єдність українського народу.....	5
3. Національна ідентичність і гідність Людини.	6
4. Волелюбність життєдіяльності Нації.....	6
5. Свобода совісті та релігія.....	6
6. Єдинодержавність Української мови.	7
7. Громадянськість суспільства.....	7
8. Патріотичність, освіченість, конкурентоспроможність Молоді.	8
9. Здоров'я, збереженість середовища.	8
10. Націо-культурність соціопростору.	8
11. Людиноцентричність, українськість, відповідальність влади.....	9
12. Деолігархізованість економіки і політики. (Демоніполізація).....	9
13. Деокупаційність інформації.	10
14. Деколонізаційність світоглядності.....	10
15. Націосвідомість, загальнолюдскість. Особистості.....	10
16. Європейськість цивілізаційного вибору.	11
17. Євроатлантичність безпеки Нації і держави (прагнення до стандартів).	11
РОЗДІЛ 1. ПОЛІТИЧНОА ПАРТІЯ «ТРИБУНАЛ»	11
ЧАСТИНА ДРУГА. ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАВДАНЬ ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ «ТРИБУНАЛ»	14
РОЗДІЛ 1. КОНСТИТУЦІЙНА ТА ПОЛІТИЧНА РЕФОРМИ	17
1.1. Система законодавчої влади:.....	17
1.2. Система виконавчої влади:	19
1.3. Судова система:	19
1.4. Виведення України із ситуації зовнішнього управління.....	19
1.5. Забезпечення територіальної цілісності та незалежності України.....	19
1.6. Політика в галузі місцевого самоврядування	21
1.7. Політика у сфері партійного будівництва.....	21
РОЗДІЛ 2. СОЦІАЛЬНО – ЕКОНОМІЧНІ ПЕРЕТВОРЕННЯ	23
2.1. Забезпечення енергетичної незалежності	26
2.2. Політика в галузі охорони здоров'я.....	26
2.3. Політика в галузі використання людських ресурсів	27

2.4. Політика в галузі освіти й культури	27
2.5. Політика в галузі науки і технологій	29
РОЗДІЛ 3. ЕКОЛОГІЧНА ПОЛІТИКА ТА ВИКОРИСТАННЯ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ.....	31
3.1. Розвиток аграрного сектору та суміжних галузей.....	31
РОЗДІЛ 4. ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА.....	33
РОЗДІЛ 5. ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА.....	34
ЧАСТИНА ТРЕТЯ. ДОДАТКИ.....	36
Додаток 1. Опис атрибутики політичної партії "ТРИБУНАЛ"	36
Додаток 2. Довідник політичної партії «ТРИБУНАЛ»	37

*Як важко нам боротися з собою,
І кожен день для мене боротьба...*

О.Семенко

ТРИБУНА - ЗАХИСТ
ТРИБУНА - ОБОВ'ЯЗОК

ВСТУП

Ідеали партії «ТР ИБУНА.Л»

«Екологія душі у вимірі україноцентризму:

- Незалежність і соборність України;
- Політична і духовна єдність Українського народу;
- Національна ідентичність і гідність Людини; (в єдиній країні)
- Свободолюбність життєдіяльності Нації;
- Свобода совісті та релігія
- Єдинодержавність Української Мови;
- Громадянськість суспільства;
- Патріотичність, освіченість, конкурентоспроможність Молоді;
- Здоров'я, збереженість середовища;
- Націо-культурність соціопростору;
- Людиноцентричність, українськість, відповідальність влади;

- Деолігархізованість економіки і політики; (Демоніполізація)
- Деокупаційність інформації;
- Деколонізаційність світоглядності; (менше вартість)
- Націосвідомість, загальнолюдскість, Особистості;
- Європейськість цивілізаційного вибору;
- Євроатлантичність безпеки Нації і держави. (прагнення до стандартів)

Центральна Рада
політичної партії
«Трибуна»

ЧАСТИНА ПЕРША. ЕКОЛОГІЯ ДУШІ У ВИМІРІ УКРАЇНОЦЕНТРИЗМУ.

Те, що повинно бути у центрі уваги, прагнень та сподівань кожного справжнього патріота України.

1. Незалежність і соборність України.

Кожен справжній патріот України знає, про що йде мова, коли кажуть про незалежність його держави. Це та, **справжня незалежність**, про яку століттями мріяли покоління **волелюбних українців**. Вони бажали процвітання та добробуту людям, що мешкали на цій квітучій, але багатостраждальній землі. Народові України. І вважали, що саме за умови здобуття незалежності можна буде побудувати для всіх справді щасливе життя.

Минуло більше двадцяти років з того часу, як незалежність України була декларована на законодавчому рівні. Але справжньої незалежності, на жаль, не здобуто до цього часу. Україною керували з Росії, надаючи енергоносії, тепер нею керують з Заходу, позичаючи гроші. **Здобуття справжньої незалежності** — прагнення та мета патріотів сьогодення. Саме така незалежність держави — **мета партії “Трибунал”**.

Соборність — це те, що сьогодні громадяни України захищають зі зброєю в руках у східних областях України. Там, де вирішується не доля окремого регіону під загальною назвою “Донбас”, а подальша доля соборності усієї Української держави. Ціною смерті та крові багатьох наших співвітчизників зупинена навала зрадників української державності та їх хазяїв — російських шовіністів, що прагнули повернути свій вплив на “молодшого брата” та нахабно і брутально захопити південні області України, як до того було загарбано Крим. Лише ціною відчайдушних зусиль кращих представників української нації було покладено край спробам сепаратистів розвалити нашу державу. І багато її синів та дочок поклали душу та тіло своє за соборність нашої держави. Але цього при рішучих діях уряду можна було уникнути! Не допустити подібного у майбутньому — завдання як уряду, так і пересічних громадян України, котрі не повинні бути байдужими, коли відбуваються спроби розвалити країну. Якими б гаслами це не прикривалося!

Консолідуючим фактором соборності в Україні виступають міжнаціональна злагода і мир, толерантне співжиття титульної нації, корінних народів, національних меншин. **Збереження** одного з найсуттєвіших надбань новітньої суверенної України — **міжнаціональної злагоди** — є не тільки веління часу, але й запорукою соборного існування держави і надалі.

2. Політична та духовна єдність українського народу.

Саме ця єдність нації повинна стати запорукою подальшої побудови незалежної та щасливої України.

На жаль, у нас дуже багато сказано про потребу єднання і явно замало робиться для її досягнення. Досягти єдності народу в справі національного державотворення неможливо без єдності політичного проводу. Це обов'язково мусить бути єдність організаційна та єдність у вирішенні пріоритетних державних питань. Зараз такої єдності немає. Багатопартійна політична система сучасної України, попри свою демократичність, для держави по суті шкідлива. Вона є досить неефективною та шкідливою насамперед тому, що виступає

чинником, який сприяє роз'єднаності українського народу у всіх сферах політичного, економічного, духовного життя країни. **Справжні патріоти України повинні об'єднуватися у великі партійні блоки заради її майбутнього.**

Духовна єдність народу можлива тільки при наявності національної ідеї, довкола якої люди могли б і хотіли б згуртуватися, щоб втілити її в життя. Національні лідери, національно свідомі еліта мають бути тією державотворчою силою, спроможною згуртувати всіх громадян України навколо цієї національної ідеї. Об'єднати націю - означає здолати існуюче ділення суспільства. Кожна соціальна група має свої інтереси, які часто не збігаються з інтересами інших груп. Знайти рівнодіючу цих інтересів, вивести з них загально-народний інтерес й оформити його привабливу ідею, в реалізації якої були б зацікавлені всі або більшість членів суспільства, - ось головне завдання політиків, які претендують на роль національних лідерів.

3. Національна ідентичність і гідність Людини.

Те що трапилось внаслідок **експансії Росії на Сході України**, можна віднести до тих історичних подій, котрі якщо і трапляються в історії, але не часто. Саме завдяки (як це не дивно) безчесній та хамській поведінці “старшого брата” виникло те, чого не спостерігалось до того на теренах начебто незалежної України: української нації. Саме неприкрита агресія з боку колишніх союзників несподівано **сприяла появі та згуртуванню української нації. Сьогодні кожен справжній громадянин України, незалежно від його національності, відчуває себе її невід'ємною частиною.** І так буде завжди. А Революція Гідності самою своєю назвою пояснює, за що боролися у цій революції її активні учасники. Але їх мета ще далеко не досягнута. Гідність та повагу до себе з боку **ворогів України — зовнішніх та внутрішніх — ще треба вибивати та виборювати як на фронті, так і в тилу.** Активна участь у цій боротьбі — ось єдиний шлях до перемоги. Активна громадська позиція, непідкупність, небайдужість до того, що відбувається в державі, підтримка патріотичних сил — ось дієва політична зброя сьогодні в Україні.

4. Волелюбність життєдіяльності Нації.

Українці неодноразово у своїй історії являли високодуховні приклади своєї волелюбності. Свою **волю народ України здобував ціною великої крові.** Здавалося б, вже давно та повною мірою воля народу та незалежність країни цією кров'ю оплачені. Проте, як ми з сумом бачимо, ця величезна плата виявилася не повною. І навіть у нинішній, начебто освічений час, **сьогодні - нація вимушена платити за свою незалежність та волю** вирішувати питання свого внутрішнього життя як і століття тому - **кров'ю кращих своїх синів та дочок.** Але навіть це не зменшує волелюбності нації, її прагнення до свободи. На місце загиблих стають нові патріоти, яких підіймають та закликають до бою високі приклади та жертви попередніх героїв. Забувати та не шанувати цих людей, які не пошкодували найдорожчого — здоров'я та навіть життя на шляху до загальної перемоги — зраджувати себе.

5. Свобода совісті та релігія.

Пріоритет національних інтересів у духовно-релігійній сфері має реалізуватися шляхом вироблення дійового суспільного механізму забезпечення цивілізованого **функціонування релігійних організацій у поліконфесійному просторі.** Але головний чинник вирішення цього питання — рішення вірян.

6. Єдинодержавність Української мови.

Це те, про що казалосься, писалосся та що було своєрідним “політичним крамом” ось вже стільки років з дня проголошення незалежності. А мусило бути проголошено з першого дня незалежного Української Державності. Лише підробленою, проголошеною, але не справжньою Незалежністю України можна пояснити те, що про статус державної мови чи її дублювання (!?) російською мовою до цього часу сперечаються політики. Якщо є держава, то і **мова цієї держави повинна бути мовою більшості її громадян**, котрі віками мешкали на її території. Усі **інші мови** — **привнесені**. Будь то російська, польська чи угорська, румунська та німецька, грецька і болгарська, та багато інших в Україні. І “мовного” питання навіть бути не може. Якщо в Австро-Угорщині мовою єднання була німецька, в СРСР - російська, то **в Україні саме мова українська і є державною мовою єднання**. Вкрай важливо, щоб свою мову поважали українці. Та спілкувалися саме нею, а не на невідомо якому суржику з вживанням мішки українських слів зі словами російськими, німецькими, угорськими, англійськими та іншими. Що, на жаль, ми спостерігаємо дуже часто. Як на Заході, так і на сході України. Проте це має своє пояснення: бо за підрахунками істориків, **спроби знищення, асиміляції української мови на українських землях, захоплених іншими державами, тривали... 376 років!**

Тож сьогодні Державність Української мови — гарант збереження ідентичності, існування і розвитку української нації, консолідуючий чинник єдності України.

7. Громадянськість суспільства.

Згідно з міжнародними оцінками, громадянське **суспільство в Україні залишається неконсолідованим до цього часу**, хоча деякі позитивні зміни таки є. Революція Гідності дала нові можливості для розвитку громадянського суспільства та поглиблення демократії в Україні. Але лише 26 лютого 2016 року Президентом Петром Порошенком було підписано відповідний Указ "Про сприяння розвитку громадянського суспільства". Проте, на жаль, підписання указу не забезпечує його виконання в державі, особливо за відсутності активності її громадян.

Наукові дослідження беззаперечно довели, що **для дієвих позитивних зрушень у державі достатньо активних дій лише біля шести відсотків громадян**. Сьогодні в Україні нема й стільки. Нагальне завдання сьогодення — через відповідні заходи та пропаганду, роботу з людьми розширювати коло активного електорату, переконувати людей, що лише від них самих залежить їх майбутнє, тобто майбутнє їх дітей, рідних, друзів. Усіх тих, хто живе в нашій державі. **Тільки через активну участь в суспільних процесах, в громадських об'єднаннях у людини формуються відповідні цінності**, тип поведінки щодо необхідності участі у громадському житті. Саме **страшне сьогодні — байдужість мас**. Не можна зупинятися на досягнутому. Зупинка означає невідворотну втрату досягнутих перемог демократії.

Поряд із внутрішніми факторами, як то низький рівень громадянської активності та організаційної спроможності організацій громадянського суспільства, зовнішнім обмеженням для розвитку громадянського суспільства є недостатньо сприятливе законодавче середовище. **Змінити його — завдання майбутніх законодавців.**

8. Патріотичність, освіченість, конкурентоспроможність Молоді.

Молодь — це майбутнє держави. Побудувати щасливе майбутнє нашої держави дуже просто. Для цього треба відповідним чином виховати хоч би одне покоління нашої молоді. Але — без виключення всіх її представників. В реалії це не можливо. Але поступово **виховувати** усе більше і більше **справжніх патріотів України** цілком реально. Лише за умови відповідного виховання молоді **у душі любові до людей, патріотичного ставлення до своєї батьківщини, зберігання народних традицій** у найширшому їх контексті та пошані до них, дбайливого відношення до навколишнього середовища, непідкупності та безкомпромісності у боротьбі за світле майбутнє своєї батьківщини побудувати таке майбутнє цілком можливо.

Вже сьогодні беззаперечно те, що **молодь України має величезний потенціал для розвитку** у різних напрямках діяльності **всесвітнього суспільства** та цілком конкурентоспроможне на світовому рівні. Прикладів цьому безліч. Але сьогоднішні реалії в Україні штовхають молодих та талановитих спеціалістів полишати свою батьківщину та шукати продуктивного використання своїх можливостей у інших країнах. Там, де забезпечено дійсно сприятливі умови для подальшої творчості та отримується відповідна матеріальна винагорода. Зробити такі умови в Україні — підготувати відповідне підґрунтя для подальшого стрімкого розвитку нашої економіки.

9. Здоров'я, збереженість середовища.

Здоров'я — саме коштовне, що є у кожної людини. Ніщо не може порівнятися з його наявністю. Так само, як ніщо — ні статки, ні влада - не може замінити його, коли воно відсутнє. **Побудова державної системи справжнього захисту здоров'я громадян нашої країни** — одне з перших найважливіших та головних завдань дієвого майбутнього керівництва держави.

Багато у чому наше здоров'я пов'язане з навколишнім середовищем. Не секрет, що з роками здоров'я українських дітей гіршає з самого дня народження. Тобто ще в утробі матерів діти отримують ззовні багато шкідливих для організму людей речовин. І навіть материнські захисні системи організму не можуть цьому зашкодити! Треба НЕГАЙНО починати **безкомпромісну боротьбу за чисте довкілля**. Ця боротьба вже почалась у найбільш культурних та розвинутих країнах світу. Подальше нехтування вимогами захисту навколишнього середовища призведе до екологічної катастрофи загальносвітового масштабу. І тоді не потрібно буде ядерної війни для винищення людства. Підтримувати УСІ заходи щодо захисту природи, ким би вони не започатковувалися — обов'язок кожного справжнього патріота своєї країни.

10. Націо-культурність соціопростору.

Це поняття в країні будують, розробляють та підтримують громадські об'єднання та організації, для існування яких необхідно створити на державному рівні відповідні сприятливі умови функціонування. Піднімати культуру народу на вищий рівень, забезпечувати позитивні соціальні зміни заради розвитку територіальних громад через впровадження ефективних громадських ініціатив, розвиток соціального капіталу громад та здійснення соціальної роботи з дітьми та молоддю, участь громадян у процесах прийняття рішень та у вирішенні місцевих проблем, участь у виробленні місцевої публічної політики — ось головні завдання громадських організацій та об'єднань в усіх регіонах України. **Особлива увага** держави повинна бути **спрямована на підтримку вже існуючих та**

створюваних громадських молодіжних організацій. Бо саме вони є найкращими, найактивнішими та дієвими виховниками та провідниками нової, вищої культури нації. Головна спільна мета нових молодіжних об'єднань - **національно-культурне відродження, формування нової еліти молоді України.**

Для початку треба на місцях створювати нові громадські організації та працювати для своєї цільової групи та громади. Усе починається з малого.

11. Людиноцентричність, українськість, відповідальність влади.

Саме людина повинна бути в епіцентрі влади, котра працює на благо та добробут своєї держави. Бо людина і є тим самим головним об'єктом, заради якого будується влада. Благо українського народу, нації — першочергова мета державної влади. Вона повинна домогтися якісних змін щодо політичних пріоритетів держави, визнаючи головний принцип україно-людиноцентризму, як гарантію збереження і розвитку України. А виховання й освіченість нації — головною стратегічною реформою країни. Тобто те, що було відсутнє у стратегічних планах до цього часу. Саме на досягнення цієї мети і повинна спрямовуватися її діяльність за ухваленими попередньо планами розвитку. Планами, котрі так і не були до цього часу розроблені та розглянуті за всі роки “незалежності”. Кожен новий кабінет міністрів повинен оприлюднювати перед початком своєї діяльності чіткий та конкретний за своєю спрямованістю план дій та означати терміни його виконання. Після кожного етапу роботи чиновники неодмінно повинні в повному обсязі складати звіти про проведену роботу та її РЕЗУЛЬТАТИ.

12. Деолігархізованість економіки і політики. (Демоніполізація).

Ні для кого в Україні сьогодні немає сумнівів, що **країною володіють олігархічні клани, котрі грабують Україну** по черзі чи поза чергою, коли мають можливість усунути від державного корита своїх конкурентів. Відбувається це шляхом підтасовування результатів виборів чи організації протестних акцій. Але суть грабіжницької політики наступного кабінету та президента від цього не змінюється. Порівняно невелика частина величезної кількості грошей, нахабно вкрадених у пересічних громадян України, іде на підкуп... цих самих громадян. Щоб у подальшому за їх мовчазної згоди знов та знов красти з бюджету та ставити свій бізнес вище державних інтересів, а часом — прямо зраджуючи їх.

Незалежної, вільної економіки сьогодні не існує. Уся вона поділена між **олігархічними об'єднаннями**, які конкурують поміж собою (але у відповідних рамках!). Коли виникає загроза загальному олігархії — вони швиденько об'єднуються. При такому стані справ ніякої мови про “чесну конкуренцію” та послаблення податкового тиску для малого та середнього бізнесу і бути не може. Прибутковий середній бізнес поступово відкрито чи приховано захоплюється олігархами (рейдерство, на котре нема закону та від якого нема захисту, якщо не маєш “даху” у провладних структурах), не особливо дохідний — животіє на грані банкрутства. Розвиток економіки у таких умовах відсутній. Лише за умови жорсткої політики керівництва країни у подальшому можна буде щось реально змінити.

Але це відбудеться не раніше, ніж народ сам не почне жорстко контролювати процеси виборів та почне створювати та підтримувати дійсно свої, народні партії. Котрі, у свою чергу, поставлять при владі дійсно народних обранців. Бо політику країни треба робити реальним народним обранцям, а не ставленикам олігархічних кланів. **Політичну систему**, котра сьогодні панує в Україні, треба **“деолігархізувати” за найактивнішої участі громадянського суспільства.** Рішуче припинити монополію олігархату на політичне та

економічне життя країни. Бо саме олігархат є головним гальмом української нації на шляху до єдності, справедливості, прогресу, громадянськості та справжнього патріотизму.

13. Деокупаційність інформації.

Не є секретом, що зараз іде справжня інформаційна війна проти України. Вона спрямована на створення з українців інертної, денационалізованої, аполітичної маси, байдужої до подальшої долі їх країни. Саме з цією метою постійно триває окупація інформаційного простору України матеріалами антидержавного, протиукраїнського характеру — наявними чи прихованими мас-медіа з Росії та таких, що засновані та працюють на теренах України на російські гроші. Те, що трапилось на сході України, не в останню чергу пов'язане з активною антиукраїнською пропагандою, розв'язаною та фінансованою російською державою. Пропаганда, яка не отримала відповідної негативної оцінки та відсічі на державному рівні. Боротьба з цим явищем до цього часу не набула відповідної підтримки, керівництва та фінансування з боку держави. Чи то за причини зради національних інтересів українськими чиновниками відповідних установ, чи простого нехтування такими важливими напрямками забезпечення безпеки держави, як інформаційно-пропагандистські.

Лише зрадники української державності не бажають бачити та розуміти, що найбільш важливою сферою та напрямком боротьби сьогодення стала боротьба за душі людей, їхній світогляд та свідомість, за ідеали українця. **Припинити інформаційну окупацію України, дати їй відсіч — завдання, яке треба вирішувати негайно!**

14. Деколонізаційність світоглядності.

Світогляд українців досі не позбувся величезного “колонізаційного” нашарування. Це те, що часом ми навіть не помічаємо, і що вводилося до свідомості поколінь українців поволі і ненав'язливо, як отрута, котра вбиває повільно. Це — відчуття другосортності українського суспільства, мови, історії, культури та багато чого іншого, що має нація у своєму історичному багажі. Причому багато з того, що має наша нація, навіть краще, ніж у сусідньої, котра навмисно дешево оцінює те, що має Україна. А потім привласнює собі та стверджує, що мала це споконвічно. **Треба рішуче відмовлятися від подібних оцінок своєї нації та починати дійсно поважати не тільки себе, але усе те, що пов'язано з історією рідної землі, та відповідними чином цінити все те, що ми маємо.** Без відповідної високої оцінки всього свого не можна змінити принизливу колонізаційність свідомості. **Ми — не колонія Москви.** А Москва для нас — вже давно не метрополія! Тож досить її принизливо та підлабузницькі хвалити. **І так само — усе закордонне.** Те, що воно закордонне, не є неодмінною ознакою “кращого”. Треба реально дивитися на все та відповідним чином оцінювати. **“Учитесь, чужому навчайтесь, та свого не цурайтесь!” - заповів нам великий Шевченко.**

15. Націосвідомість, загальнолюдскість. Особистості.

Піднімати національну свідомість на вищій щабель неодмінна умова зростання нації. Лише розуміючи та підтримуючи загальну мету, можна дійсно готувати та здобувати перемогу на національному рівні. Усвідомлювати свою особливість, і в той же час розуміти, що український народ є частиною великого загалу народів світу. Кожний народ має особистості, творчість та діяльність яких належать не лише своєму народові, а і усьому світові. В Україні це Шевченко, Леонтович, Бортнянський, Сковорода та багато інших діячів

української культури. **Треба навчитися пишатися постатями своїх великих земляків. Тоді їх буде ще більше у майбутньому.** Добрі рослини ростуть на благодатному ґрунті.

16. Європейськість цивілізаційного вибору.

“Україна — це Європа!”. Гасло це - не просто гасло, а констатація беззаперечного факту. І для його підтвердження не треба шукати фактів. Проте наш вибір — Європа — ще не означає, що ми автоматично почали до неї відноситися. **Нації багато ще треба над собою працювати,** ніж можна буде впевнено стверджувати, що ми дійсно вже в Європі. Перше, що **треба подолати** — це ту спадщину, котра залишилася у нас в головах після життя у **“непорушному” СРСР.** У першу чергу це стосується тих, хто пам’ятає ті часи та часто-густо згадує, яке **“гарне”** було тоді життя. На щастя, нове покоління не відчуло на собі того ладу, що розбещував **“радянську людину”.** Але справжнього виховання це покоління сьогодні теж не завжди отримує. А як каже прислів’я, **“святе місце порожнім не буває”!** **Надати усім наступним поколінням відповідне виховання** (виховання, а не освіту!) - найважливіше питання побудови європейського майбутнього нашої держави. Лише тоді, коли нові покоління українців будуть відповідним чином себе поводити всюди, де б вони не знаходилися - ми зможемо сказати, що ми у Європі.

17. Євроатлантичність безпеки Нації і держави (прагнення до стандартів).

Народ України до певного часу не відчував небезпеки та **сподівався на міжнародні домовленості щодо недоторканості своєї території.** Вважалося, що Україна буде такою собі Фінляндією на півдні. Проте **після нахабної анексії Криму Росією стало цілком зрозуміло, що ціна Будапештського меморандуму — це ціна того паперу, на якому його було надруковано.** Виконувати свої зобов’язання ніхто з підписантів цього міжнародного договору не побажав. Україна опинилася сам на сам з знахабнілим агресором. Ось тоді згадали про НАТО, до якого нікого в Україні особливо до того не тягнуло. Умови змінилися, і усі збагнули, що **лише участь у міцному блоці може бути гарантом державної безпеки.** Тепер Росія, котра захопила Крим, аби його не отримало під свої бази НАТО, має небезпеку отримати такі самі бази під Харковом. Останні соціологічні опитування громадян свідчать, що **українці докорінно передивились свої попередні погляди, і переважною більшістю підтримують вступ своєї країни до НАТО.** І в цьому їм також **“допомогла” “братня” Росія.** Рух неприєднання у душах людей вже не отримує підтримки. І **народ України бажає жити за європейськими стандартами, у тому числі оборонними.** Проти агресора можна ефективно боротися лише спільними зусиллями. Зусиллями усієї Європи. Краще — усього світу.

РОЗДІЛ 1.

ПОЛІТИЧНОА ПАРТІЯ «ТРИБУНАЛ»

Політична партія **«ТРИБУНАЛ» - це партія народного спрямування.** Основою в роботі партії є Конституція України, в якій закріплені основні, фундаментальні положення

Української державності. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Ті істотні виклики, які постали перед Україною після Революції Гідності, вимагають масштабних, структурних змін на всіх рівнях Українського суспільства.

Політична партія **«Трибунал»** має на меті **розбудову вільного, демократичного, правового, громадянського суспільства**, і на цьому фундаменті забезпечення високих суспільних, соціальних та економічних стандартів життя громадян України.

Розбудова правової демократичної держави і створення суспільства, що працює і живе за єдиними принципами:

- дотримання законів України – обов'язкове для всіх, без будь яких виключень;
- інтереси кожного громадянина і в цілому Українського суспільства – понад усе;
- держава, як інститут влади, повинна працювати в інтересах кожного громадянина і суспільства в цілому;
- суспільство – регулятор діяльності держави;
- робота влади – знаряддя для досягнення успіху та статків усього українського народу.

Система державного управління, на базі якої відбувалась розбудова Української державності, була майже повністю запозичена у СРСР колишніми комуністично-партійними функціонерами, які згодом зрослись з кримінально-олігархічними кланами країни. За 25 років незалежності України ця система призвела до руйнації державності, нечуваного розквіту корупції, зубожіння громадян, нівелювання основоположних принципів правової держави, нехтування її основного закону - Конституції України. Громадяни не відчувають підтримки держави. Всі позитивні реформи в країні відбуваються тільки на словах і не знаходять свого відображення у конкретних заходах або діях.

Політична партія **«Трибунал»** – це партія без певного одноосібного Лідера, рішення приймаються колегіально і виключно політрадою партії.

Розбудова України як європейської держави стратегічно повинна базуватись на трьох векторах її розвитку: аграрної, транзитної і повної енергетичної незалежності. (туристичному)

Для подолання негативних причин у державі і суспільстві, які стали чинником по прийняттю рішення щодо створення політичної партії **«Трибунал»** і досягнення проголошеної мети, визначені пріоритетні завдання Партії:

- **сприяння утвердженню України, як незалежної демократичної держави**, де буде збережено й примножено неоціненні духовні та культурні скарби народу України, де кожний громадянин міг би реалізувати свій потенціал і своє право на гідне життя;

- **розбудова громадянського суспільства** на засадах законності, справедливості, моралі, чесності і взаєморозуміння, **реалізація принципів прямої відповідальності влади та її інститутів перед суспільством та громадянами;**

- **виховання самосвідомості кожного громадянина України в душі патріотизму та поваги до інших народів, за принципом – «народ України – єдиний та рівний серед рівних»**, незалежно від національності, громадянства, мови, віросповідання, належності до політичних партій та громадських організацій, місця народження та проживання, статі, освіти, матеріального становища, стану здоров'я та будь-яких інших чинників;

- **пошук шляхів і запровадження ефективних механізмів громадського контролю** відповідності прийнятих рішень органами державної влади та органами місцевого самоврядування законам та інтересам населення України;

- **підтримка та сприяння розвитку малого та середнього бізнесу** є пріоритетним напрямком: сприяння створенню ефективних регулятивних механізмів в підприємстві в інтересах малого та середнього бізнесу, становленню середнього класу суспільства;

- **боротьба зі злочинністю** (особлива увага – боротьбі зі злочинністю *в органах влади та корупцією на всіх рівнях*);

- **боротьба з неоднозначним, «вибірковим» застосуванням законодавства** в Україні, створення умов для переходу застосування законодавства України на принципи «прецедентного права»;

- **боротьба з бюрократією** (*посилення відповідальності посадовців за прийняття, неприйняття та за затримку, прозорість у прийнятті рішень*);

- **лобіювання інтересів українського суспільства** у вирішенні питань **реформування виконавчої, законодавчої, судової влади** та реформування прокуратури;

- **відстоювання інтересів українського суспільства** в питаннях, пов'язаних з національною безпекою, обороноздатністю, зовнішньою та внутрішньою політикою, економікою, охороною здоров'я, наукою, освітою, тощо;

- **сприяння зміцненню авторитету Української держави на міжнародній арені.**

ЧАСТИНА ДРУГА. ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАВДАНЬ ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ «ТРИБУНАЛ»

Головними проблемами українського суспільства є статичність, відсутність здатності динамічно і адекватно реагувати на підступи економічних та політичних чинників, а також тотальна система корупції, що нищить в країні правопорядок, робить неможливим або зводить нанівець дієвість застосування чинного законодавства, спотворює правосвідомість суспільства, ставить судову гілку влади в залежність від державних установ, контрольованих олігархічними кланами, забезпечує розподілення ресурсів, набутих працею всього суспільства, не на користь суспільства, а на користь тих, хто стоїть на вершині корупційної піраміди, і, в значній мірі, їхніх посіпак, які забезпечують функціонування такого цієї корупційної піраміди.

Такий стан речей спричиняє подальший занепад економіки, збідніння громадян, тотальне порушення їхніх прав, їхню незахищеність. **Україна чим далі тим більше перетворюється на країну, виживати в якій стає все складніше і стає фікцією право.**

Ключовою проблемою України є відсутність в ній незалежної судової гілки влади. Її залежність від законодавчої гілки влади і Президента України закріплена, на жаль, чинною Конституцією України. За статтею 128 Конституції судді загальної юрисдикції призначаються Президентом України (перше призначення) або обираються Верховною Радою України. У той час як для забезпечення їхньої незалежності від інших гілок влади вони мали б безпосередньо обиратися народом.

Політична партія «Трибунал» наполягає на внесенні до Конституції України положень, які б закріплювали незалежність судової гілки влади від законодавчої та виконавчої гілок влади через безпосереднє обрання суддів народом (громадою).

Перед Законом мають бути рівними всі, незалежно від посад, майнового становища, звань, нагород. Щоб очиститись від корупційної спадщини попередніх керівників держави, політична партія **«Трибунал» пропонує провести повний аудит діяльності (фінансової та професійної), починаючи з моменту проголошення Незалежності України без врахування термінів давності, всіх представників владних структур, починаючи з найвищих посадових осіб (Президентів та їхніх оточень, працівників адміністрації Президента та голів місцевих держадміністрацій, прем'єр-міністрів, міністрів, всіх державних службовців, особливо службовців правоохоронної системи та судової системи країни) на предмет неправомірного збагачення.** В разі виявлення у їхній діяльності порушень Закону винні особи мають понести відповідальність згідно із законодавством України.

Основна задача притягнути до відповідальності всіх винних в корупційних діяннях. Для цього **створити спеціальний антикорупційний суд «Трибунал» за участю присяжних, який би розглядав як адміністративні так і кримінальні провадження пов'язані з корупцією на всіх рівнях.** Для цього необхідно створити нове правове поле, пов'язане з діяльністю судів, коли можливий і «заочний» (якщо підсудний переховується від правосуддя за межами України) розгляд проваджень вказаної категорії. **Віднести корупційні злочини до таких, що не мають строку давності притягнення до відповідальності.** Розслідування повинно здійснюватися спеціально створеним органом, наприклад антикорупційне бюро – розслідує, спеціалізований антикорупційний суд – Трибунал – судить.

Працівники правоохоронних органів, які шантажують посадових осіб або суддів та роблять спроби впливати на хід розслідування чи на судові рішення, мають негайно, персонально притягатися до кримінальної відповідальності, як за тяжкі злочини, виходячи з того, що вони не лише порушують Закон, але й негативно впливають на моральний стан суспільства. Тобто формують у ньому негативне ставлення до правопорядку та норм чинного законодавства, і тим самим створюють основи для його морального занепаду. Політична партія «ТРИБУНАЛ» наполягає на внесенні відповідних змін щодо персоналізації та посилення відповідальності до чинного кримінального законодавства та кримінального процесуального законодавства.

Судді, які зумисно приймають неправомірні та неправосудні рішення, мають також притягатися до кримінальної відповідальності як за тяжкі злочини, оскільки вони впливають не лише на правопорядок та правосуддя в країні, але й руйнують суспільну мораль та підривають авторитет і основи державності країни, від імені якої виносять такі судові рішення. Судді на судові посади повинні обиратися народом шляхом прямого голосування відповідно в тих місцевостях, на які поширюється їхня юрисдикція. **Пожиттєвий статус суддів має бути скасованим.** Для забезпечення цих вимог політична партія «ТРИБУНАЛ» наполягає на внесенні відповідних змін до законодавства і Конституції України.

Для унеможливлення проявів суб'єктивізму при розгляді корупційних проваджень склад суду повинен бути не менше трьох суддів та 3-5 присяжних. Судові засідання повинні відбуватися відкрито, із трансляцією в прямому ефірі. У провадженнях, пов'язаних з державною таємницею, обмежити трансляцію розгляду справи в частині, де вона є. Задля впровадження в життя цих ініціатив необхідно створити теле та радіоканал, який буде транслювати судові засідання в прямому ефірі та надавати громадянам консультації з правових питань. **Телеканал повинен стати альтернативою парламентському телеканалу «Рада», а саме – демонструвати та пояснювати закон та наслідки його порушення, а не лише висвітлювати законодавчий процес.** Це дозволить громадянам повірити у зміни в державі. Починати потрібно з усіх високопосадовців: як колишніх, так і нинішніх президентів, прем'єрів і до самого низу. Для цього ми закликаємо всі політичні сили, які не бояться реальних дій, приєднатися до очищення як в державі так і в своїх лавах, щоб громадськість нарешті побачила реальні дії, а не популістські лозунги.

Щодо правоохоронних органів, у цілому політична партія **«ТРИБУНАЛ» наполягає на тому, щоб Міністерство внутрішніх справ, Служба безпеки України, Прокуратура були розформовані,** працівники звільнені, а замість них були створені нові відповідні структури з такими ж функціями, але новими працівниками. При призначенні на посади головними принципами мають бути в першу чергу чесність, відданість державності України та базова освіта, де вона необхідна за посадою. Інші фахові знання та навички отримуватимуться відповідними фахівцями в процесі навчання за урядовими та державними програмами. Це люстрація, яка вже провалилась.

Для змін **на державну службу потрібно запрошувати молодь,** у нас велика країна, **студентів потрібно заохочувати розвивати в них особистість,** молодим спеціалістам потрібно **пропонувати відповідні соціальні пакети, щоб вони бачили перспективу своєї роботи.** Це можуть бути пільгові кредити, страховки та ін. Для того, щоб стати фахівцем у своїй роботі, потрібен час, 3-5 років кропіткої праці і не тільки на роботі, а і над собою. **Необхідно провести реформу системи освіти, змінивши законодавчо підхід до підготовки молодих фахівців. Вступ до ВНЗ повинен припинити бути необхідним**

статусним елементом, а стати вагомим життєвим досягненням, яке буде гарантувати подальше працевлаштування.

В Україні корупція є однією з проблем, що потребують невідкладного розв'язання. Вона становить значну загрозу демократії, реалізації принципу верховенства права, соціальному прогресу, національній безпеці, становленню громадянського суспільства.

Дії чиновників-корупціонерів потрібно фіксувати, для цього не потрібно дозволів, необхідно дозволити вести фіксацію їх дій будь якими засобами фіксації і сприймати у суді як належні докази, закріпивши це положення законом.

Чиновник, який поза роботою спілкується з питань, пов'язаних з його посадовими обов'язками, повинний автоматично визнаватися таким, що знаходиться при виконанні службових обов'язків.

Для унеможливлення хабарництва необхідне створення системи контролю за доходами та видатками державних службовців, в тому числі шляхом **заборони державним службовцям здійснювати розрахунки за придбані товари та послуги інакше ніж у безготівковій формі**, з доступом громадськості до банківських витягів за здійснені фінансові операції.

Створення дієвої системи запобігання корупції, розроблення комплексних заходів для протидії цьому явищу, виявлення та подолання її соціальних передумов і наслідків є одним із пріоритетів держави.

Політична партія «Трибунал» виступає за необхідність розроблення та втілення в життя заходів, спрямованих на залучення громадянського суспільства до запобігання та боротьби з корупцією. Це допоможе створити атмосферу чесності і довіри до держави та її інститутів, а також закріпити принцип невідворотності покарання за корупцію, оскільки ефективність боротьби з корупцією залежить від системи цінностей, які службові особи будь-якого рівня і політичні лідери застосовують у своїй діяльності.

Необхідно скасувати будь-які пільги, переваги та преференції для державних службовців. Отримання квартир, користування житловими приміщеннями державного фонду, користування службовими автомобілями (окрім спеціального транспорту правоохоронних органів) є неприпустимі. Так само неприпустимі є відомчі заклади охорони здоров'я, санаторне лікування та інші переваги. **Державний службовець повинен припинити бути бюрократом та гвинтиком системи, натомість він повинен стати конкурентоспроможним менеджером та висококваліфікованим управлінцем. Замість роздутої системи переваг та преференцій державні службовці повинні отримувати високу заробітну плату, яка дозволить їм гідно жити в суспільстві, інтересам якого вони повинні служити.**

Прозорість і публічність діяльності всіх гілок влади, невідворотність виявлення зловживань та покарання має стати перепорою для корупційних проявів.

РОЗДІЛ 1. КОНСТИТУЦІЙНА ТА ПОЛІТИЧНА РЕФОРМИ

Політична партія «ТРИБУНАЛ» виступає за інституційну спроможність інтегрування України в ЄС. Для цього слід провести адміністративну реформу, основною метою якої є створення ефективної системи державного управління, яка б відповідала стандартам демократичної правової держави з соціально орієнтованою ринковою економікою. **Необхідно надати більше прав та повноважень місцевим громадам.** Ця система має бути прозорою, забезпечувати верховенство права, неухильне дотримання конституційних прав та свобод людини, утвердження дієвих механізмів громадського контролю за діяльністю законодавчої та виконавчої гілок влади.

Конституційна реформа у поєднанні з адміністративною має усунути наявність розбалансованості між законодавчою, виконавчою та судовою гілками влади, забезпечити їх ефективну співпрацю.

Мають бути реалізовані основні принципи судової реформи. Вона повинна не лише зводитися до вдосконалення діяльності судів та суддів, а в широкому розумінні сприяти створенню умов для посилення захисту прав та свобод людини і громадянина. **Професійний, прозорий та справедливий суд – основа конституційного ладу в державі.**

Необхідно зробити рішучі кроки у реформуванні системи виконавчої влади як на центральному, так і на місцевому рівнях. Головне - утвердити такі механізми, які б забезпечили результативність управлінських рішень, розмежування і збалансування повноважень та відповідальності різних рівнів влади й місцевого самоврядування у сфері надання державних і громадських послуг.

Політична партія «ТРИБУНАЛ» прагне проведення конституційних та політичних перетворень, суть яких полягає у наступному:

1.1. Система законодавчої влади:

- посилення парламентського контролю за системою виконавчої влади (розширення повноважень Верховної Ради України до рівня повноважень і відповідальності Парламентів провідних європейських країн та Конгресу США, розширення повноважень парламентських комітетів і парламентських слідчих комісій);
- прийняття Закону України «Про імпічмент Президента України» з чіткою і прозорою процедурою імпічменту;
- запровадження механізму відкликання народних депутатів і депутатів місцевих рад усіх рівнів, виборцями того округу, на якому він обрався.

1.2. Національна безпека, правоохоронна система:

- легалізація військових формувань шляхом законодавчого врегулювання статусу територіальних збройних сил (принцип Швейцарії);
- у процесі кадрового оновлення правоохоронної системи виходити з наступних підходів:
 - а) залучення до роботи в правоохоронній системі осіб, які брали участь у бойових діях, або несли службу у законних воєнізованих формуваннях (саме таким чином була

зміцнена радянська міліція після Другої світової війни, завдяки чому було поборено післявоєнний бандитизм);

б) **оптимальне поєднання молодих кадрів і кадрів, які працювали в правоохоронній системі пізньорадянського періоду та періоду незалежної України до початку 2000-х років, з метою забезпечити наступність поколінь і виховати високопрофесійне середовище в правоохоронній системі;**

в) **виборність прокурорів районного, обласного рівнів та Генерального прокурора України;**

г) **належне матеріально-технічне та соціальне забезпечення діяльності працівників правоохоронних органів;**

д) **підвищення статусу, персоналізація повноважень та посилення відповідальності.**

Політична партія «Трибунал» всіма можливими правовими способами **підтримує процес люстрації в державі. Керівники та управлінці, які дискредитували себе, повинні бути замінені** на чесних, порядних та високо моральних фахівців з позитивною репутацією, що бажають і здатні працювати на досягнення результатів в інтересах народу України.

Всебічний розвиток місцевого самоврядування має поєднатися з проведенням адміністративно-територіальної реформи. Оновлення управлінської еліти, залучення до системи управління на всіх рівнях енергійних, компетентних та ініціативних кадрів нової генерації мають бути пріоритетними завданнями кадрової політики держави.

Пропонується **перенести центр управлінського тяжіння на місця та надати місцевим громадам реальні важелі та засоби контролю.** Як один із варіантів проведення адміністративної реформи, на першому етапі, пропонується скасувати трьохланцюгову систему адміністрування центр-область-район. Область, як ланка управління не виконує по відношенню до громадян, що проживають в подібній адміністративно-територіальній одиниці принципово інших функцій, ніж державні органи та місцеві органи самоврядування в межах адміністративних районів та містах республіканського значення. Натомість, існування обласного поділу створює в мононаціональній державі штучне бачення окремішності регіонів, яке не має під собою жодного історичного підґрунтя. Фактично відбувається дублювання функцій та підживлення численого бюрократичного апарату. Натомість, шляхом використання надбань технічної думки (інтернету, мобільної телефонії, супутникового зв'язку та інше) пропонується створити прямий зв'язок між центральними органами влади та місцевою владою в межах адміністративних районів та міст. На другому етапі пропонується укрупнення районів у більші адміністративні одиниці на базі двох-трьох районів. Пропонується створення в межах районів інституту старостів, які б представляли інтереси декількох селищних громад та зі своїми колегами в межах району представляли б виконавчу гілку місцевої влади. В містах пропонується створення префектур, очолюваних префектами, які б на аналогічних з старостами засадах представляли б інтереси жителів об'єднань багатоквартирних та приватних будинків. Місцеві (районні, міжрайонні, міські) ради повинні стати місцевими нормотворчими органами, а префекти та старости – реальними виконавцями та представниками інтересів мешканців громад.

1.3. Система виконавчої влади:

- ліквідація суперечностей, закладених Конституцією 1996р., відповідно до яких Президент не є главою виконавчої влади і не несе ні юридичної, ні політичної відповідальності за її дії; хоча по суті, за обсягом повноважень, як показує українська політична практика за останні 20 років, саме він керує законодавчою та виконавчою владою, а Прем'єр-міністру відводиться роль «відповідача» за його дії.

- передача виконавчої влади на місцях місцевим радам та їх виконавчим комітетам.

1.4. Судова система:

- утвердження принципу виборності суддів на місцях;
- впровадження роботи суду присяжних з будь-якої категорії кримінальних (цивільних, адміністративних - вилучити) справ;

- уніфікація процесуального (цивільного, господарського та адміністративного) законодавства з певними індивідуальними особливостями;

- створення судів першої інстанції без поділу юрисдикції для розгляду будь-якої справи, з визначенням спеціалізації суддів, за принципом «одне вікно» задля повноцінного забезпечення належного судового захисту прав та охоронюваних інтересів фізичних та юридичних осіб.

- кодифікація законодавства за галузевим принципом, створення єдиного Зведення Законів України – потужного зібрання кодифікованих законів з єдиною логічною та смисловою системою.

1.5. Виведення України із ситуації зовнішнього управління

Керівництво України від самого часу проголошення Незалежності не мало стратегії її розвитку, бачення становища України у світі та її перспектив. Це позбавило дії уряду будь-якої логіки й цілеспрямованості, наклало на них печатку хаотичності і безсистемності, перетворило Україну в іграшку гравців світової політики, які мають власні стратегії як глобального, так і регіонального рівня. Таким чином Україна потрапила в ситуацію зовнішнього управління, що не відповідає її національним інтересам.

Крім того, що відсутність власної стратегії розвитку ставить Україну в ситуацію зовнішнього управління, вона робить політику її уряду непрозорою й незрозумілою загалом, позбавляючи тим самим суспільство критеріїв для її оцінювання.

Отже, першим кроком для виведення України із ситуації зовнішнього управління є вироблення власної стратегії її розвитку.

1.6. Забезпечення територіальної цілісності та незалежності України

Забезпечення територіальної цілісності та незалежності України має вестися у таких головних напрямках:

- дотримання принципів добросусідства і невтручання у діяльність інших держав, без їх згоди, та недопущення примусового втручання у діяльність України, без її згоди, в межах усталених кордонів;

- демаркація кордонів з державами-сусідами, в межах кордонів, визначених актуальними міжнародними нормативно-правовими актами;
- забезпечення внутрішньої стабільності в країні;
- зміцнення збройних сил, шляхом якісного підбору військовослужбовців на контрактній основі;
- підвищення статусу військовослужбовця «воїна», шляхом посилення кримінальної відповідальності за протидію законним вимогам військовослужбовця та належного соціального забезпечення;
- створення і вдосконалення системи виробництва зброї;
- створення нових і вдосконалення існуючих видів зброї;
- розробка та участь у зовнішньополітичних проектах безпеки глобального й регіонального рівнів.

Забезпечення внутрішньої стабільності в Україні полягає, насамперед, у такій соціальній політиці, що забезпечує передумови створення багаточисельного середнього класу, який складався б з представників малого й середнього підприємництва та висококваліфікованих і високооплачуваних працівників будь-яких професій. Зубожіння народу, як відомо, дестабілізує політичне становище у країнах, де воно існує. Політична партія «Трибунал» наполягає на запровадженні таких програм соціально-економічного розвитку, які б сприяли утворенню в Україні потужного середнього класу, шляхом підтримки, збереження або створення середньо-спеціальних або вищих навчальних закладів і відновлення інституту молодих спеціалістів.

При призначенні на державницькі посади головними принципами мають бути в першу чергу чесність, прозорість статків, відданість державності України та базова освіта, де вона необхідна за посадою. Інші фахові знання та навички будуть отримані молодими спеціалістами або відповідними фахівцями в процесі навчання за урядовими та державними програмами під контролем керівників.

Для підвищення відповідальності за прийняття рішень, що стосуються обороноздатності країни, щодо тих осіб, які впливають на прийняття або приймають рішення щодо обороноздатності, **мають бути актуалізованими та деталізованими (персоніфікованими) статті Кримінального Кодексу України, що стосуються державної зради.** Політична партія «Трибунал» бере під свій контроль практику застосування цих статей до відповідних посадових осіб. Крім того, партія пропонує посилити рівень відповідальності за цими статтями. **Особи, винні у кримінальних правопорушеннях, що кваліфікуються як державна зрада, крім покарань, передбачених Кримінальним кодексом України, повинні позбавлятися звань, державних нагород, почесних звань, рангів державних службовців, а також пенсійного забезпечення.**

Для оздоровлення суспільної моралі та встановлення в Україні належного правопорядку **політична партія «Трибунал» вимагає притягнення до кримінальної відповідальності, згідно із кримінальним процесуальним законом, посадових осіб, причетних до нищення у попередні роки Збройних Сил України та масового розкрадання військового майна і бюджетних коштів, виділених для підтримки обороноздатності України.** Винні у названих правопорушеннях крім покарань, передбачених кримінальним кодексом України, повинні притягуватись до майнової відповідальності та позбавлятися звань, державних нагород, почесних звань, рангів державних службовців, а також пенсійного забезпечення.

Політична партія «Трибунал» звертає увагу на відсутність практики притягнення до будь-якої відповідальності осіб, винних у правопорушеннях щодо посягань на територіальну цілісність і недоторканність України, а також у фінансуванні дій, вчинених з метою зміни меж території або державного кордону України. Це є неприпустимим і тим більше за теперішніх умов, коли такі правопорушення набули масового характеру.

При розробці та участі у зовнішньополітичних безпекових проектах глобального й регіонального рівнів слід стежити за тим, щоб вони не заводи́ли Україну в ситуацію зовнішнього управління.

З метою кадрового забезпечення Збройних Сил України політична **партія «Трибунал» наполягає на відновленні патріотичної початкової військової підготовки в системі середньої та вищої освіти, а також системи резерву фахового рівня для офіцерів запасу й спеціалістів найбільш важливих військово-облікових спеціальностей.**

Важливим завданням, як для політичної партії «Трибунал» так і для всього українського політикуму, є якнайшвидше врегулювання збройного конфлікту на Донбасі, з позиції дотримання міжнародних угод, підписаних за участю України, які забезпечують її суверенітет, оскільки зазначений збройний конфлікт ніколи не дасть країні розвиватися і зайняти гідне місце в міжнародному співтоваристві.

1.7. Політика в галузі місцевого самоврядування

Політична партія «Трибунал» вважає, що в основу державної політики щодо місцевого самоврядування має бути покладений такий принцип самоврядування, згідно з яким **суспільний розвиток повинен відбуватися на засадах самоврядування, а органам влади мають делегуватися лише ті повноваження, які неможливо опанувати шляхом самоврядування.**

Самоврядування, таким чином, має будуватися на принципі субсидіарності. Це означає, що на вищому рівні вирішуються тільки ті питання, які неможливо вирішити на нижчому рівні. Державна влада має вищі від самоврядування повноваження лише в питаннях територіальної цілісності, стратегічного розвитку країни, збереження-розвитку культурної ідентичності. **Формування бюджету має відбуватися по принципу «знизу вгору».**

Принцип розширення прав знизу має бути конституційною основою субсидіарності. Це означає, що органи місцевого самоврядування можуть видавати правові акти, що регулюють відносини в сфері **соціально-економічного життя**, у межах компетенції та юрисдикції органу самоврядування.

З огляду на зазначене, політична партія «Трибунал» **домагається внесення відповідних змін до Конституції України.**

1.8. Політика у сфері партійного будівництва

Упродовж історії України як незалежної держави політична діяльність в ній була підмінена банальною боротьбою за владу з подальшим її використанням для особистого збагачення. Ця боротьба завжди велася з використанням технологій маніпулювання суспільною свідомістю, заснованих на популізмі, підкупі виборців, підробці результатів їх волевиявлення.

Поступово політичні партії в Україні стали засобом збагачення політичної верхівки цих партій. Таким чином в країні виникла політична корупція. Як наслідок, з'явилися умови для створення в Україні корупційного законодавства, в т.ч. і законодавства про вибори. Це призвело до виникнення корупційних схем проходження до законодавчої влади, що формує уряд та політику в країні, також сприяло появі корумпованих осіб в представницькій владі на місцях та унеможливило проходження простих і чесних людей з середніми статками до представницьких органів влади.

Політичні партії та їхні окремі представники за весь період незалежності отримували допомогу з різноманітних джерел (від діаспори, окремих благодійників та благодійних фондів) для покращення політичної та економічної ситуації в країні. В багатьох випадках ці кошти стали джерелом збагачення окремих представників цих політичних структур.

Для забезпечення фінансування політичних партій **політична партія «Трибунал» пропонує запровадити прийнятну у розвинених країнах практику фінансування діяльності політичних партій, що мають певну підтримку суспільства, за рахунок державного бюджету.**

Свої відносини з іншими партіями та окремими політичними діячами політична партія «Трибунал» буде за принципом чистоти їхньої політичної репутації і непричетності до сумнівних фінансових обороток. Партія покликана розбудовувати прозорі правовідносини в країні.

Політична партія «Трибунал» вважає, що в Україні має функціонувати мажоритарний та пропорційний принципи виборчої системи щодо виборів до Верховної Ради України і місцевих рад. При цьому, **пропорційний принцип виборів не повинен розповсюджуватися на більш як 30% від загальної кількості виборних депутатів.**

Отже, партії мають дотримуватися таких принципів:

- принцип партійної суб'єктності в пропорційній виборчій системі. Пропорційна виборча система означає **відповідальність партій за виконання своїх програм, тобто відповідальними суб'єктами виборчого процесу можуть бути винятково партії, а не блоки.** Блоки не є соціально ефективними щодо творення успішних програм, виконання цих програм та відповідальності за їх невиконання;

- принцип програмної роботи партій. Партійні програми мають бути основним механізмом роботи партій у Верховній Раді України. Партійні програми не повинні працювати в Уряді. **Партії повинні роз'яснювати свої програми перед виборами, а партії, що прийшли до Верховної Ради України, повинні щорічно звітувати перед виборцями за виконання своїх програм;**

- принцип прямого та зворотного зв'язку влади з виборцями. **Партії, що пройшли до Верховної Ради України, мають організувати громадські приймальні на всій території держави, отримувати інформацію і своєчасно та адекватно на неї реагувати;**

- принцип розмежування впровадження партійних програм та урядової програми. **Члени тих чи інших партій в Уряді мають виконувати урядову програму, а не партійні програми.**

Політична партія «Трибунал» домагається внесення відповідних цим принципам змін до законодавства про вибори та про політичні партії в Україні.

РОЗДІЛ 2. СОЦІАЛЬНО – ЕКОНОМІЧНІ ПЕРЕТВОРЕННЯ

Внесення змін до системи оподаткування, спрощення, прозорість системи податків, 3 (трирічний) мораторій на збільшення їх кількості та бази оподаткування, спрямування діяльності влади на їх оптимізацію. Для того щоб держава почала розвиватися, потрібний економічний зріст, за рахунок малого та середнього бізнесу. А до чого ми прийшли за 25 років незалежності!?? **Малий і середній бізнес не стоїть вже на колінах, а лежить.** Суспільство вже дійсно не може оплачувати зростаючі апетити корупційно-олігархічної влади.

Політична партія «Трибунал» вважає, що основою соціально-економічної політики в Україні має бути утворення та підтримка середнього класу, який би складав у ній більше половини від загальної кількості населення, і який був би основою громадянського суспільства. Під середнім класом в даному випадку розуміється сукупність представників малого та середнього підприємництва, а також працівники високої кваліфікації, праця яких повинна мати достойну оплату, та члени їхніх родин. До числа працівників високої кваліфікації мають належати медики, педагоги, військовослужбовці, інженери, правники, науковці, програмісти тощо.

Утворення та підтримка середнього класу в Україні є одним з напрямів гарантування державної безпеки, забезпечення стабільного розвитку суспільства через якомога ширше залучення суспільства, оскільки середній клас є зазвичай найактивнішим соціально, до управління державою через його контроль за діяльністю чиновників. **Україна має перетворитися з держави чиновників на державу підприємців і працівників високої кваліфікації.** Цим знищується підґрунтя корупції і беззаконня.

Створення системи заохочення та контролю утворення суб'єктів підприємництва малого та середнього бізнесу, у вигляді або надання стартового капіталу банками під гарантії держави та під її контролем, або нульове оподаткування **протягом (5-3) 1 року діяльності.**

Необхідно зазначити, що метою політичної партії «Трибунал» у галузі соціальної політики є нагляд за дотриманням трудового законодавства і в тому числі в тій його частині, що стосується виведення «з тіні» оплати праці працівникам. Зокрема, оподаткування доходів працівників або підприємством, або самим працівником та зменшення розміру податкового навантаження на підприємство.

У галузі пенсійного забезпечення політична партія «Трибунал» дотримується принципу, згідно з яким **розмір пенсій за віком в Україні має прив'язуватись не до прожиткового мінімуму, а до середнього розміру оплати праці.** При цьому підходи до нарахування пенсій повинні бути універсальними для всіх категорій працівників без виокремлення державних службовців в окрему категорію. Певні преференції можуть бути лише для працівників, робота яких була пов'язана зі шкідливими для здоров'я умовами праці або з ризиком для життя. Персональні пенсії можуть нараховуватися лише тим особам, які мають особливі заслуги перед суспільством.

Пропонується розробка детальної пенсійної реформи, яка б забезпечувала інтереси громадян похилого віку, які в силу об'єктивних причин не змогли інтегруватись у нові ринкові умови. Водночас, політична партія «Трибунал» виступає за створення нової пенсійної системи, де в основу покладений накопичувальний підхід, коли кожен громадянин шляхом відрахування в державні та приватні пенсійні фонди частини власного доходу самостійно формує свою майбутню пенсію. Подібний підхід

спрямований на усвідомлення громадянами відповідальності за власне майбутнє, формування якісно нового бачення системи соціального забезпечення.

Політична партія «ТРИБУНАЛ» виступає за істотне зниження рівня тінізації економіки шляхом легалізації тіншових капіталів, залучення їх в економіку України. Суб'єкти господарювання повинні мати всі можливості для самостійної легальної прибуткової діяльності, планування та прогнозування перспектив її розвитку. Держава правовими і економічними важелями має всіляко сприяти поверненню капіталів в Україну. Необхідно розширювати міжнародну співпрацю, яка б запобігала використанню фінансових систем для відмивання доходів, отриманих кримінальним шляхом. **Надважливим завданням є забезпечення доступу промисловості та підприємництва до дешевих кредитів.**

Пропонується **максимальна дерегуляція економіки.** Політична партія «ТРИБУНАЛ» виступає за **скасування будь-яких податків для підприємств з іноземними інвестиціями, за умови працевлаштування громадян України та виплати їм конкурентоспроможних заробітних плат.** Держава повинна керуватись інтересами своїх громадян, виходити з принципу переваги потреб громадян. Вбачається необхідним впровадження принципу захисту економічних інтересів громадян України. Держава повинна усунути від оподаткування діяльності іноземних підприємств, які працевлаштовують українських громадян. Необхідно виходити з принципу невтручання у діяльність іноземних підприємств, оскільки міжнародний капітал шукає найбільш лояльні країни для розміщення виробничих потужностей. **Позицією політичної партії «ТРИБУНАЛ» є створення умов для максимального працевлаштування громадян України з безумовним захистом їх трудових прав та інтересів.**

Одним з таких кроків може бути **податкова амністія (легалізація),** у випадку, якщо дії резидентів – суб'єктів підприємництва були спрямовані на ухилення від сплати податків і не завдали шкоди національній безпеці держави або її суверенітету і лежать в площині економічних відносин (???)

Створення сприятливих умов для розвитку малого та середнього бізнесу, шляхом зменшення адміністративного та податкового тиску, розробка та реалізація державних довгострокових програм розрахованих на 10-15 років із залученням коштів міжнародних інвесторів.

Пропонується **створення на території України бізнес-інкубаторів та мережі відкритих офісів для молодих підприємців.** В цих закладах необхідно надавати молодим підприємцями підтримку з юридичних та управлінських питань. Формування ринкового мислення молоді є основою розбудови потужного середнього класу.

Відміна незаконної приватизації – повернення у судовому порядку у власність держави об'єктів, отриманих з порушенням законодавства, у тому числі і об'єктів, залишених без відповідного догляду та утримання.

Разом з тим партія виступає за стабільність правового поля України, в сфері регулювання економіки та особливо малого та середнього бізнесу.

Політична партія «ТРИБУНАЛ» відстоює принципи глибоких соціально – економічних перетворень, суть яких полягає в наступному:

- залучення в Україну інвестицій з метою розвитку товарного виробництва у вигляді виробничих ліній, обладнання, техніки, іноземних фахівців;
- суттєве спрощення адміністративних процедур для громадян та підприємництва, передача більшості адміністративних послуг для цивільного та господарського обороту до

компетенції банків, нотаріусів, торговельних палат, тощо (реєстрація власності, угод, іноземних інвестицій, виконання функцій податкових агентів); повна екстериторіальність в наданні адміністративних послуг (будь-яка адміністративна послуга надається громадянам або підприємствам у будь-якій частині країни та незалежно від місця реєстрації та проживання);

- **впровадження системи ефективного контролю за якістю виробленої в Україні продукції**, дотриманням державних стандартів, підвищення якості побутового обслуговування населення;

- **проведення податкової реформи** (зниження ставок податків з доходів фізичних і юридичних осіб; законодавче закріплення можливості переходу на єдиний податок осіб, які займаються незалежною професійною діяльністю; скасування податку на пенсії; скасування норми про скорочення наукових пенсій та ін., скорочення кількості податків, скасування загальної системи оподаткування і перехід на податок з обороту 5% для всіх суб'єктів господарювання);

- **зниження пенсійного віку** (враховуючи середню тривалість життя громадян встановити пенсійний вік для чоловіків та жінок на рівні 55 років);

- **контроль за дотриманням власниками приватизаційних угод**, можливо, їх частковий перегляд з точки зору покладання додаткових соціальних зобов'язань на власників зазначених об'єктів;

- **заохочення системи шефства щодо комунальних державних об'єктів соціальної та культурної інфраструктури** (школи, лікарні, театри, бібліотеки, парки, музеї тощо), оскільки багато підприємців, промисловців замість того, щоб платити податки, готові безпосередньо щось зробити для міста, села, району, де вони живуть і працюють, однак вони повинні:

а) знати як це прозоро можливо зробити;

б) мати податкові пільги за виконання додаткових соціальних зобов'язань;

- **розробка комплексної програми залучення економічних, виробничих та кадрових ресурсів в українське село** (підприємства, що займаються безпосередньою виробничою діяльністю в сільській місцевості повинні мати податкові пільги).

- **подолання наслідків економічної кризи**, забезпечення надійних основ соціально-економічного та інноваційного розвитку держави;

- **суттєве посилення фінансової безпеки**, першочергове зміцнення фінансового потенціалу реального сектору економіки, суб'єктів господарювання, забезпечення збалансованого розвитку бюджетної сфери, внутрішньої та зовнішньої захищеності національної валюти, інтересів вкладників, фінансового ринку, здійснення виваженої політики внутрішніх та зовнішніх запозичень держави, максимальне поліпшення інвестиційного клімату;

- **створення надійних гарантій технологічної та техногенної безпеки**, оновлення виробничого обладнання, забезпечення безаварійної роботи на об'єктах підвищеної небезпеки, вирішення проблем утилізації відходів, упровадження ефективних технологій їх переробки;

- **посилення енергетичної безпеки**, широке запровадження енергозбереження як в промисловості, так і на побутовому рівні в житлово-комунальній сфері;

- вирішення комплексу проблем, від яких залежить **продовольча безпека держави**, недопущення експансій неякісних імпортованих продуктів та продовольчих товарів.

2.1. Забезпечення енергетичної незалежності

Для забезпечення енергетичної незалежності України її уряд повинен дотримуватися прийнятої у розвинених країнах політики диверсифікації джерел енергопостачання для тих носіїв енергії, якими Україна не може себе забезпечити. При цьому слід мінімізувати постачання таких носіїв за рахунок запровадження енергоощадних технологій та альтернативних джерел енергопостачання.

За підрахунками фахівців при належному рівні застосування сучасних енергоощадних технологій Україні було б достатньо 20 млрд. куб. м. природного газу на рік для забезпечення власних потреб. Це приблизно рівень власного видобутку. Тож політична партія «Трибунал» наполягає на затвердженні державної програми запровадження енергоощадних технологій і отримання альтернативних джерел постачання природного газу, а також на притягненні до кримінальної відповідальності як за вчинення особливо тяжких злочинів тих посадових осіб, які причетні до саботування запровадження енергоощадних технологій як тепер, так і в майбутньому.

Головними напрямками розвитку енергетики в Україні політична партія «Трибунал» вважає:

- розвиток альтернативних джерел енергії;
- широке запровадження енергоощадних технологій;
- налагодження повного циклу для атомної енергетики від видобутку уранової сировини до виробництва електроенергії;
- розвідку й розробку нових покладів нафти й газу (у тому числі і сланцевого);
- запровадження альтернативних джерел нафто- і газопостачання;
- підтримку вітчизняного вуглевидобування.

Особливе місце у цьому переліку належить вітчизняному вуглевидобуванню, оскільки цей напрямок крім суто економічного має ще й безпосереднє соціальне значення. До вирішення проблеми альтернативного працевлаштування зайнятих у цій галузі вітчизняному вуглевидобуванню має надаватися пріоритет у постачанні вугілля для металургії, електроенергетики та хімічної промисловості.

Щодо розвитку альтернативних джерел енергії, то в Україні особливе місце може зайняти використання наявних і не використовуваних біомас. Вбачається необхідним відмова від оподаткування доходів, що отримуються підприємствами від реалізації оснащення для видобутку альтернативної енергетики та від постачання альтернативної електроенергії в мережу.

2.2. Політика в галузі охорони здоров'я

Політична партія «Трибунал» виступає за доступність якісної медичної допомоги, створення правових, економічних та організаційних умов надання медичних послуг, переорієнтації державної служби охорони здоров'я на запобігання захворюванням, насамперед інфекційним, зниження ризиків, пов'язаних із забрудненням довкілля.

Пріоритетним вбачається створення в Україні самостійного виробництва медичних препаратів від онкологічних, інфекційних хвороб (зокрема ВІЛ-інфекції) та туберкульозу. Наявність власного виробництва подібних ліків надасть змогу швидко забезпечити всіх хворих необхідними якісними ліками в достатньому об'ємі.

На часі вироблення та запровадження механізмів вдосконалення фінансування медичної галузі, забезпечення керованого розвитку платних медичних послуг та **введення державного, соціального, медичного страхування**, оптимального співвідношення між наданням медичних послуг і свободою їх вибору.

Реформування медичної системи повинно включати плавний перехід на страхову систему медичного забезпечення. Кожен громадянин України повинен усвідомлювати, що жоден державний інститут не здатен відстежувати стан здоров'я за самих громадян. Страхова медицина не є відмовою держави від своїх обов'язків, щодо захисту та охорони здоров'я громадян. Разом з тим, обов'язкове страхування здоров'я на мінімальну суму (подібно до страхування цивільної відповідальності автомобілістів) буде потужним мотивувальним заходом для регулярного діагностування стану здоров'я громадян України. В майбутньому може розглядатись питання створення гнучкої системи страхування здоров'я громадян.

Необхідно **забезпечити доступність медичної допомоги для соціально незахищених верств населення через законодавче визначення гарантованого рівня безоплатного медичного обслуговування.**

2.3. Політика в галузі використання людських ресурсів

Політична партія «Трибунал» наполягає на забезпеченні робочими місцями всього працездатного населення України і проголошує принцип, згідно з яким **українці повинні працювати у себе вдома, а не за кордоном.**

Найбільшим багатством країни є люди та їхня праця. Тому злочинними слід вважати ті уряди, що нездатні цю працю належним чином використати і змушують українських громадян поневірятися по заробітках у чужих країнах, уряди яких здатні забезпечити працею не лише своїх громадян, а й приїжджих заробітчанин з інших країн. Політична партія «Трибунал» вважає факт масової трудової еміграції ганебним для уряду України явищем і пропонує її розміри зробити одним з головних критеріїв оцінювання роботи уряду.

Політична партія «Трибунал» вважає також, що держава мусить особливу увагу приділяти розвиткові інтелектуальних видів діяльності для забезпечення працею людей, здатних творити інновації.

2.4. Політика в галузі освіти й культури

Освіта перебуває у стані безперервного розвитку, оскільки має задовольняти потреби суспільства, що безперервно розвивається. Проте вона може повноцінно задовольняти ці потреби лише в тому разі, якщо випереджає його розвиток. З іншого боку, щоб випереджати розвиток суспільства треба мати уявлення про модель його майбутнього. Модель майбутнього суспільства повинна бути основою для визначення напрямку, в якому має розвиватися освіта.

З іншого боку **освіта є посередником між суспільством і наукою.** Вона перекладає наукові набутки мовою знань, необхідних суспільству для його повноцінного розвитку.

Тож розвиток освіти не повинен бути стихійним процесом, оскільки вона має відповідати запитам суспільства. В даному разі конкретно суспільства українського. Не слід забувати, що еліти також формуються в системі освіти. Тож ця галузь є надзвичайно важливою галуззю державного будівництва.

Політична партія «Трибунал» пропонує підхід, згідно з яким система освіти в Україні повинна постійно вдосконалюватися з врахуванням її традицій, набутоків і можливостей та з огляду на потреби суспільства не лише теперішні, але й майбутні. Досі система освіти в Україні розвивалася стихійно під впливом ідей, запозичених в інших країнах. Формування структурованого підходу до освіти є запорукою розвитку громадян України та якісних перетворень в державі. **Реформа освіти, на відміну від інших напрямків діяльності держави, повинна розраховуватись на десятиліття, оскільки процес навчання повинен бути стабільним та позбавленим ризиків політичних коливань.** Освіта є найважчим та, водночас, найбільш відповідальним напрямком діяльності держави, оскільки **лише високоосвічені та політично незаангажовані громадяни можуть змінити ситуацію в країні** на краще.

Слід звернути увагу також, що в теперішній українській освіті практично відсутня система патріотичного виховання. Це, зокрема, пояснюється тим, що Україна взагалі не має осмисленої державної ідеології. З іншого боку **в Україні існують групи впливу, які нав'язують українському суспільству чужі ідеологеми, котрі обслуговують стратегічні інтереси інших держав і популяризація яких роз'єднує суспільство,** не дає йому консолідуватися для продуктивної праці заради майбутнього країни. В українській освіті має бути побудована система патріотичного виховання, що базується на ідеології, котра обслуговує власну стратегію розвитку України.

Політична партія «Трибунал» вважає також, що в Україні треба, нарешті, почати формування вищого типу освіти, що вчить не лише методам розв'язання завдань, а й підходам до розв'язання проблем.

Партія виступає за державну підтримку дошкільної, загальної середньої, професійно-технічної та вищої освіти, за створення сприятливих умов для навчання здібних і обдарованих учнів і студентів.

Треба суттєво зміцнити навчально-матеріальну базу, здійснити комп'ютеризацію навчальних закладів, впровадити нові інформаційні технології, забезпечити ефективну підготовку та підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників.

Політична партія «Трибунал» прагне до прискорення інноваційного розвитку освіти, а також до термінового **створення умов для самореалізації особистості протягом усього життя.**

Заробітна плата освітянина повинна відповідати його соціальному статусу. Політична партія «Трибунал» домагатиметься повного і беззастережного виконання статті 57 Закону України «Про освіту».

Культурна державна політика України повинна бути також підпорядкованою стратегії її розвитку. Вона має бути зорієнтованою не лише на задоволення поточних культурних потреб суспільства, але й на їх формування в певному напрямку, а також на збереження-розвиток культурної ідентичності України.

Політична партія «Трибунал» готова запропонувати суспільству і допомогти реалізувати програму мовного, культурного та освітнього розвитку України, в основі якої мають бути наступні ідеї та підходи:

- **взаємна повага** до мовних, культурних традицій та історичної пам'яті жителів різних регіонів України;
- **винесення на всеукраїнський референдум питання про державну мову** (дві державні мови - російська та українська, або одна державна мова - українська), щоб зняти це питання для країни раз і назавжди;

- об'єктивне і дбайливе ставлення до української історії, пошук в ній основи для виховання наступних поколінь;
- питання історичних пам'ятників, назв вулиць, площ, проспектів, міст передати у відання територіальних громад та органів місцевого самоврядування;
- пропаганда (через соціальну рекламу в ЗМІ, роз'яснювальну та пропагандистську роботу):
 - а) *правового виховання молоді, розвитку серед населення високого рівня правової культури;*
 - б) *здорового способу життя;*
 - в) *культу людини праці, культу освіченої людини.*
- розширення самоврядування в системі шкільної і вищої освіти.

2.5. Політика в галузі науки і технологій

Політика української держави в галузі науки і технологій має також бути підпорядкованою стратегії розвитку України. Високі цілі державної еліти породжують сильну науку, а не навпаки.

Держава має стати безпосереднім провідником інноваційного розвитку, замовником та організатором досліджень і розробок на найсучасніших напрямках науково-технічного прогресу.

Політична партія «Трибунал» обстоює ідею кардинального поліпшення фінансування науки шляхом як збільшення бюджетних видатків (до 3 відсотків від валового внутрішнього продукту), так і залучення позабюджетних асигнувань. Партія виступає за зміцнення матеріально-технічної бази наукових установ, **підвищення рівня комерціалізації результатів наукових досліджень**, регулювання ринку інновацій, податкове, кредитне та страхове стимулювання інноваційних підприємств і організацій. Вбачається необхідним впровадження в життя підходу, який би залучав інвестиційні кошти для проведення наукових досліджень, перетворив би українську науку не в зону діяльності нечисленних фахівців, а в потужний засіб створення та впровадження в життя нових технологій.

Слід вжити всіх необхідних заходів для збереження кадрового потенціалу науково-технічної сфери, заохочення молоді до участі в науковій і науково-технологічній діяльності.

Теперішня **структура української наукової сфери є явним анахронізмом**, пережитком давно минулих часів, що вже ніколи не повернуться, і ця сфера в такому вигляді не лише не приносить суспільству суттєвої користі, але й обтяжує його. Фінансування наукової сфери за рахунок державного бюджету тримається лише на старих зв'язках наукової адміністрації з представниками теперішнього політичного керівництва країни. В минулому українська наука обслуговувала військово-промисловий комплекс СРСР та його ідеологічну сферу і структура наукової сфери відповідала цьому її призначенню. Все це припинило своє існування вже давно, а структура наукової сфери лишилася незмінною.

Політична партія «Трибунал» вважає, що **структура наукової сфери в Україні має бути перебудованою у відповідності до стратегії розвитку України і виконувати наступні завдання:**

У галузі природничих наук це дослідження фундаментальних законів природи і можливостей їх використання, розробка концепції оптимального природокористування,

підтримки відновлюваності екосистем, впливу людини та її діяльності на біосферу землі й на кліматичні умови, концепції виживання людства тощо.

У галузі технічних наук це розробка ресурсощадних технологій, систем оптимального управління й обробки інформації, систем утилізації відходів людської життєдіяльності, нових технологій видобутку енергії, систем захисту природного середовища тощо.

У галузі точних наук це розробка нових методів формалізації масивів даних, їх обробки і використання в системах управління і прийняття рішень тощо.

У галузі гуманітарних наук це розробка концепцій майбутнього суспільства.

Система фінансування наукової сфери повинна вибудовуватися від фінансування інноваційних розробок, що мають практичне значення. **Держава повинна опікуватися не фундаментальною наукою, а саме інвестиціями в інновації та законодавчими нормами, що б стимулювали вкладення коштів у фундаментальні дослідження з прибутку від інновацій.** Галузева наука має перетворитися на прикладну науку в бізнесі, що не керується адміністративною владою як галузь господарства. Отже і назва такої науки має бути відповідною – наукоємні чи інноваційні сектори економіки.

Політична партія «Трибунал» у сфері політики в галузі науки і технологій **домагається:**

- **заміни чиновників** в адміністративній частині науки;
- **зміни структури науки** як об'єкту державного управління;
- **зміни уявлень і підходів** до науки;
- **зміни ролі і функції науки** у державі;
- **зміни системи управління наукою**, переходу від адміністративної системи до нових центрів прийняття рішень – влада, бізнес, науковці, експерти з управління.

РОЗДІЛ 3. ЕКОЛОГІЧНА ПОЛІТИКА ТА ВИКОРИСТАННЯ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ

Екологічна політика належить до сфер, що забезпечують якість життя громадян. Крім того екологічна безпека є однією з найважливіших складових безпеки країни в цілому. Тому політична партія «Трибунал» виступає за запровадження в Україні жорстких екологічних стандартів та підвищення рівня відповідальності за їх порушення.

Проте видача дозволів державних служб, які контролюють виконання екологічного законодавства, є в Україні однією з найкорумпованіших сфер.

Однак, навіть за чинних в Україні несприятливих умов партія дотримується думки щодо невідкладності й необхідності рішучих заходів у реформуванні системи управління структурами екологічної безпеки України і домагається, щоб Міністерство екології і підпорядковані йому структури були розформовані, працівники звільнені, а замість них створені нові відповідні структури з такими ж функціями та з новими працівниками.

Політична партія «Трибунал» виступає за постійне і послідовне вирішення найгостріших проблем екологічної безпеки і охорони навколишнього природного середовища. А саме:

- за гарантування екологічної безпеки ядерних об'єктів і радіаційного захисту населення та довкілля, мінімізацію впливу наслідків аварії на Чорнобильській АЕС;
- поліпшення екологічного стану річок та якості питної води;
- поліпшення екологічної ситуації в містах і промислових центрах;
- будівництво нових та реконструкцію діючих потужностей комунальних очисних каналізаційних споруд;
- запобігання забрудненню Чорного та Азовського морів;
- формування збалансованої системи природокористування та екологізації технологій у промисловості, енергетиці, будівництві, сільському господарстві, на транспорті;
- підвищення безпеки проживання населення у паводко, сейсмо та інших небезпечних районах;
- збереження та розвиток природно-заповідних зон;
- посилення кримінальної відповідальності за розкрадання, знищення природних ресурсів.

Важливим напрямом в життєдіяльності держави є використання її природних ресурсів (земля, вода, газ, нафта, вугілля, метали і т.д.). Основою політики України в цій галузі політична партія «Трибунал» вважає її жорстку підпорядкованість державній стратегії розвитку країни. Розроблятися повинні лише ті корисні копалини, які підтримують функціонування галузей, що є для України стратегічними, або життєво важливими. При цьому імпорту сировини має бути зведеним до мінімуму, а її переробка має використовувати технології на рівні світових набутоків щодо ресурсоощадності. Використання природних ресурсів має бути винятково прерогативою держави та суспільства.

3.1. Розвиток аграрного сектору та суміжних галузей

Політична партія «Трибунал» вважає, що важливим напрямом державної стратегії України є збільшення валового виробництва сільськогосподарської продукції за рахунок розширення ринку її збуту за межами України. Цьому сприяє ситуація

наближення світової продовольчої кризи, що пояснюється швидким зростанням населення планети і його обмеженими можливостями у галузі виробництва продуктів харчування. Україна при цьому має порядку 30% світових чорноземів, сприятливий клімат і достатню забезпеченість водними ресурсами. За підрахунками фахівців Україна без особливих капіталовкладень могла б за кілька років довести валовий збір зернових до 120 млн. тон на рік при внутрішньому їх споживанні біля 25 млн. тон і при теперішньому валовому зборі близько 50 млн. тон. Зростання валового збору зернових у такій ситуації обмежується лише обсягом зовнішніх ринків їх збуту, відкритих для України. Отже, розширення цих ринків є ключовою проблемою в розрізі цієї стратегії.

Політична партія «Трибунал» вважає, що для підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва держава має **сприяти розвитку фермерства**. Крім підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва це сприятиме збільшенню в Україні середнього класу, наявність якого є важливим фактором забезпечення стабільного розвитку країни.

Політична партія «Трибунал» вважає землю одним з найважливіших стратегічних ресурсів країни. Тому, **з метою уникнення зменшення фонду земель сільськогосподарського призначення, що має бути заборонено законом під загрозою покарання як за кримінальний злочин, партія вважає неприпустимою приватизацію цих земель**. Землі сільськогосподарського призначення мають бути в користуванні у тих, хто їх обробляє. Рациональне використання земель сільськогосподарського призначення має бути під постійним наглядом відповідних державних установ.

Задля забезпечення нарощування виробництва сільськогосподарської продукції мають розвиватися суміжні галузі господарства, а саме:

- сільськогосподарське машинобудування;
- виробництво засобів для підвищення урожайності й захисту рослин;
- транспортне машинобудування (у тому числі й танкерне кораблебудування, вагонобудування тощо);
- виробництво машин для зберігання і первинної переробки сільськогосподарської продукції;
- виробництво машин для харчової промисловості,
- розвиток інфраструктур для зберігання і перевезення сільськогосподарської продукції та продуктів її первинної переробки.

Розвитку цих галузей сприятиме наявність в Україні сировинної бази для них, а також розвиненої металургійної галузі.

Свого часу Україна мала досить розвинене сільськогосподарське машинобудування і це є природнім для країни-виробника сільськогосподарської продукції. Та замість того, щоб сприяти розвитку цієї галузі з урахуванням світових тенденцій її розвитку та здобутків, керівництво України допустило, по-суті, до знищення галузі. Політична партія «Трибунал» наполягає на розслідуванні справ, пов'язаних зі знищенням в Україні підприємств сільськогосподарського машинобудування, і притягнення до кримінальної відповідальності посадових осіб, що до цього причетні.

Також необхідно провести відповідну роботу у напрямку розслідування та притягнення до відповідальності винних у зловживаннях в частині операцій із землею (розпаювання, оренда, купівля, продаж, тощо).

РОЗДІЛ 4. ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА

Інформаційна державна політика в Україні повинна вестися також з огляду на стратегію її розвитку. При цьому вона повинна забезпечувати **одне з фундаментальних прав її громадян – права на отримання об'єктивної інформації.**

Держава повинна всіляко сприяти поширенню інформації щодо втілення в реальне життя державної стратегії розвитку України. Це позбавить інформацію хаотичності, безсистемності й відсутності внутрішньої логіки і, завдяки цьому, створюватиме у громадян відчуття стабільного цілеспрямованого розвитку, надаватиме їм впевненості у завтрашньому дні. Проте для початку треба таку стратегію розвитку мати.

Назовні інформаційна державна політика України повинна бути спрямована на створення й підтримку позитивного іміджу України, на формування образу України як країни зі старовинною культурною традицією, що має вплив на формування світової культури, країни, що дала світові багатьох визначних науковців, митців тощо, країни, народ якої протягом століть боровся за втілення ідеалів свободи й демократії, що є складовою його національної культури, народ, який має великий досвід співжиття з іншими народами і має великий позитивний досвід міжнаціональних і міжкультурних комунікацій, яким може поділитися зі світом.

Для виконання цієї функції політична партія «Трибунал» наполягає на створенні спеціалізованого інформаційного агентства, кількох друкованих видань і як мінімум одного телеканалу з поданням інформації найуживанішими мовами світу.

Окремим напрямом діяльності політичної партії «Трибунал» в інформаційній сфері є захист в правовому колі прав інтелектуальної власності, формування в Україні культурної моделі високої поваги до авторських та інтелектуальних надбань, відмова від варварського ставлення до піратського відтворення та копіювання творів авторів. **Повага до власності, в будь-якому її прояві (в тому числі права інтелектуальної власності) є основою розбудови незалежної та заможної України.**

РОЗДІЛ 5. ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА

Політична партія «Трибунал» вважає, що стрижнем стратегії економічного та соціального розвитку має стати створення реальних передумов вирішення основного геополітичного завдання нашої держави – вступу України до Європейського союзу. Для цього необхідно:

- **забезпечити стале економічне зростання** та прискорене подолання на цій основі розриву в обсягах ВВП на душу населення між Україною та державами – членами ЄС;

- **опанування інноваційного шляху розвитку**, підвалини якого мають бути закладені в процесі структурної перебудови економіки, утвердження України як високотехнологічної держави;

- **забезпечення надійних передумов реалізації прав та свобод громадян у всіх їх виявах, утвердження середнього класу** – основи політичної стабільності та демократизації суспільства, значне обмеження загрозової диференціації доходів населення та подолання бідності.

Розбудова відносин України з іншими державами світу має базуватися на принципах взаємної вигоди, рівності прав сторін і прозорості у прийнятті рішень.

Зовнішня політика України має бути підпорядкованою державній стратегії її розвитку. Партнерські стосунки мають встановлюватися з державами, які сприяли б реалізації цілей України згідно з державною стратегією її розвитку. У будь-якім разі партнерські стосунки з іншими державами мають бути симетричними: іншим державам дозволяється лише те, що вони зі свого боку дозволяють Україні.

На переконання політичної партії «Трибунал», головними завданнями у зовнішній політиці України мають бути:

- забезпечення незалежності та територіальної цілісності України;
- просування товарів і послуг українського виробництва на світові ринки;
- забезпечення України стратегічно необхідними для її життєдіяльності ресурсами, яких їй бракує;
- інформування світу про українські культурні цінності та символи, їх популяризація та сприяння затвердженню українських брендів як світових;
- усвідомлення того факту, що ми ніколи не зможемо вирішити внутрішні проблеми України за рахунок інших країн, асоціацій, спілок, як би вони не називалися;
- усвідомлення того факту, що ніхто нам нічим не зобов'язаний, а світом і світовою політикою рухає винятково матеріальний інтерес, якими б гаслами і концепціями цей інтерес не виправдовувався;
- усвідомлення того факту, що шлях до міжнародного визнання і поваги лежить не через московські, вашингтонські, брюссельські кабінети, а через копітку працю держави, суспільства та кожного українця по створенню і зміцненню нашого спільного дому під назвою «Україна», в якому нам самим було б не соромно жити;
- усвідомлення того факту, що постійне залучення зовнішніх позик на державному рівні від міжнародних фінансових інститутів та іноземних держав - є шляхом розвитку, який приведе Україну до повного переходу країни під зовнішнє управління;
- усвідомлення того факту, що існуючий візовий режим з ЄС це приниження для країни і її громадян; необхідно в найкоротші терміни визначитися: або перехід до безвізового режиму з ЄС, або повернення до обопільного візового режиму з ЄС;

- усвідомлення того факту, що головним завданням дипломатії і зовнішньої політики країни в цілому є не «вступ куди-небудь», а захист прав і законних інтересів громадян України у всьому світі, захист українського бізнесу за кордоном, пошук ринків збуту для української продукції.

Політична партія **«Трибунал»** наполягає на реалізації цих принципів **зовнішньої політики** і наповненні українського дипломатичного корпусу кадрами, які здатні реалізацію цих принципів забезпечити.

ЧАСТИНА ТРЕТЯ. ДОДАТКИ.

Додаток 1.

Опис атрибутики політичної партії "Трибунал"

Розпізнавальний знак (емблема) Політичної партії "Трибунал" являє собою напис назви партії: "Трибунал", під яким трохи нижче розташовано визначення: "політична партія". Емблема виконується синім кольором. Визначення зображується літерами, висотою у три рази меншими від назви партії. У написанні назви партії використовується шрифт, що був розроблений художником Нарбутом у 1918 році при виконанні зображення герба Української Народної республіки (так званий "шрифт Нарбута").

У слові "Трибунал" ліва частина літери "Л" являє собою зображення козацької шаблі, яка символізує невідворотне покарання зовнішніх та внутрішніх ворогів України.

Шабля виконується в малиновому кольорі.

Партійна емблема символізує захист партією державних інтересів та покарання ворогів української державності (назва партії – "Трибунал" та козацька шабля), а також волелюбний дух українського народу (злітаючий сокіл у вигляді ефесу шаблі). Емблема може також бути використана у чорно-білому зображенні.

Прапор Партії "Трибунал" являє собою полотнище, співвідношення довжини до ширини в якому 3:2, поділене горизонтально на три різних за шириною смуги.

Перша зверху смуга займає чотири п'ятих його ширини. Вона - білого кольору. Білий колір на прапорі - це колір Небесної Покровительки України Пресвятої Богородиці - Діви Марії. Він символізує благородство і шляхетність намірів партії у служінні Вітчизні. На цій смузі по центру розташовано Емблему партії довжиною у дві третини довжини прапора та шириною (висотою) одна третина білої смуги. Емблема виконана синім кольором з лівою частиною літери "Л", виконаної у вигляді козацької шаблі малинового кольору.

Друга смуга, що займає одну п'яту ширини прапора, — жовтого кольору, що символізує поле стиглого жита, яке негайно треба косити, поки не випало зерно.

Третя смуга, розташована на самому низу, на краю прапора — синього кольору. Вона шириною в одну двадцяту ширини прапора і розташована на його п'ятій частині, що займає жовта смуга. Синій колір символізує рідне небо, чистоту, відкритість партії для всіх громадян України, високість ідеалів, які вона утверджуватиме та захищатиме своєю діяльністю.

Білий колір стандартної палітри. Інші кольори мають номери: синій – Pantone 2757C, жовтий – Pantone 123C, малиновий – Pantone 1935C.

Зворотний бік прапора є дзеркальним відображенням лицьового боку.

Додаток 2.
Довідник політичної партії «Трибунал»

№ з/п	ОРГАНІЗАЦІЇ ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ «Трибунал»	Адреса, телефон, e-mail, сайт	Примітки
1.			